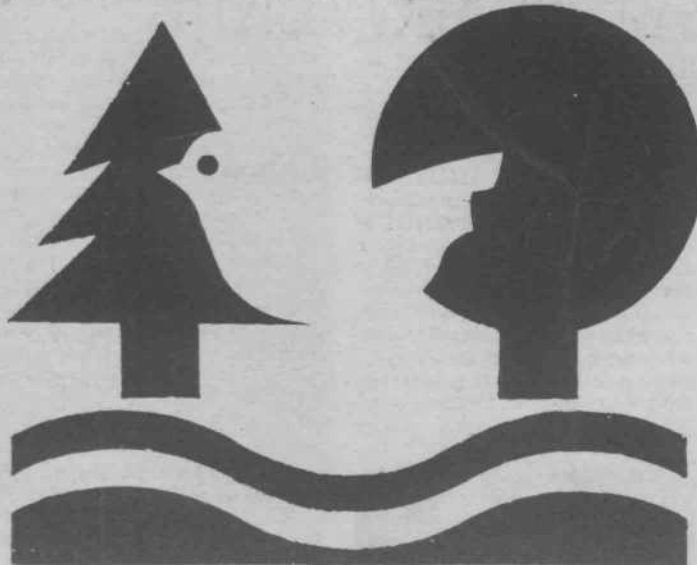

VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90

ZELENI

Zeleni Slovenije — podružnica občine Grosuplje

Z E L E N I

O B Č I N E
GROSUPLJE
PROGRAM

Predstavili vam bomo naš program, s katerim naj bi očistili naše okolje. Borimo se za sožitje med človekom in okoljem, ki ga obdaja. Za dosego tega cilja pa rabimo tudi vašo podporo, zato bo vsak vaš predlog dobrodošel.

Zakaj gremo na volitve? Zeleni v osnovi nismo politično gibanje. Izhajamo iz ideje, da človek ni lastnik okolja, ki z njim upravlja in ga »varuje«, temveč je le člen okolja in je za svoja dejanja odgovoren. Ker smo v preteklosti videli, da svojih zahtev brez političnega dela ne moremo izpeljati, smo se odločili, da nastopimo na spomladanskih volitvah.

Tudi ostale stranke govorijo o varstvu okolja, toda pri njih je gospodarstvo na prvem mestu. Mi hočemo imeti čisto okolje, saj brez njega ni niti zdravega človeka, niti zdravega gospodarstva. Postati želimo odločilni dejavnik pri varstvu okolja in človeka, ki ima danes samo še svojo »industrijsko ceno«. Ni več pomemben človek kot celovita osebnost, temveč le kot delavec, državljan. Za izpeljavo svojih ciljev potrebujemo vašo pomoč in podporo.

Program:

- Zahtevamo popolno svobodo človeka, saj ta brez človekovih pravic ne more kritično razmišljati in glasno povedati, o čem razmišlja in kaj ga moti;
- Smo za zaprtje JE Krško, saj predstavlja stalno grožnjo — nevarnost radiacije in onesnaženje okolja za daljši čas;
- Zahtevamo šolstvo, ki bo navajalo mladino na kritično razmišljanje, ljudi, ki ne bodo samo ozko usmerjeni strokovnjaki;
- Pravice otroka so temeljna pravica. Nasprotujemo fizičnemu in psihičnemu maltretiranju otrok;
- Pravica do splava je pravica ženske;
- Smo za ukinitve vojske v Sloveniji;
- Smo za primarno obdavičev. To je obdavičev osnovnih surovin in energije. S tem ukrepom bi zmanjšali uporabo surovin, to pa bi spodbudilo odpiranje manjših obratov, ki bi pri proizvodnji uporabljali predvsem znanje in iznajdljivost. S tem bi odprli delovna mesta za mlade strokovnjake, ki danes zaradi slabe perspektive doma odhajajo v tujino;
- Zahtevamo ureditev javnih prostorov tako, da bodo dostopni tudi invalidom, ki so danes zaradi gradbenih malenkosti, na katere nekoč niso mislili, prikrajšani za enakopravno sodelovanje v iavnem življenju;
- Zahtevamo uskladičev ekološke zakonodaje pri nas s tisto v zahodni Evropi;
- Zahtevamo takojšnjo ukinitve davka za nakup toplotne izolacije in čistilnih naprav;
- Smo za sistematično gradnjo mreže odlagališč komunalnih in industrijskih odpadkov z njihovo reciklažo;
- Smo za dosledno spoštovanje pravila, da tisti, ki onesnažuje, plača vso škodo, ki jo je s tem prizadejal okolju;
- Zavzemamo se za pravico nekadilcev. To pomeni določitev posebnih prostorov za kadilce in nekadilce;

Za kaj se zavzemamo in zahtevamo v naši občini:

- Vsi onesnaževalci morajo v zakonskem (kratkem) roku zmanjšati svoje onesnaževanje pod mejo, ki veljajo v zahodni Evropi;
- Izdelavo natančnega katastra vseh snovi, ki onesnažujejo okolje v občini;
- Ugotoviti je potrebno skupne obremenitve oz. onesnaženje v naseljih, s tem seznaniti ljudi in jim razložiti v kako (ne)zdravem okolju živijo in kako to okolje vpliva na zdravje;
- Seznaniti je treba ljudi s posameznimi onesnaževalci, ki so krivi za takšno okolje;
- Zaprtje dela Livarja Ivančna Gorica, v kolikor v zakonskem času ne zmanjša onesnaževanje pod dovoljeno mejo po zahodnoevropskih predpisih;
- Razselitev prašičereje Stična in ostalih živalskih farm po družinskih kmetijah in zaprtje današnjih farm. Postavitev zgornje meje števila živali na kmetiji, ki še ne bi obremenila okolja;
- Ureditev odvoza smeti z možnostjo konkuriranja privatnih podjetij;
- Ljudje naj pijejo čisto in zdravo vodo, ne pa klorirane brozge, ki uničuje naša telesa;
- Ustanovitev krajinskih parkov na še sorazmerno neokrnjenih krajih v občini;
- Prepoved spreminjanja potokov v odprte kanale, obložene s kamnom, v katerih ni več prostora za večino prebivalcev potokov (rib in raznoliškega rastlinja v in ob potoku);
- Očiščenje reke Krke: da bo ponovno čista, neonesnažena;
- Ker ima občina naravne možnosti za razvoj novega turizma, ki išče mir, čisto okolje in rekreacijo, smo za spodbujanje z raznimi olajšavami, spodbujanje razvoja kmečkega turizma, obrti, manjših turističnih naselij v skladu z okoljem

(ne megalomanskih hotelov) in trgovin, kot sodejavnik pri ustvarjanju turizma v naših krajih;

- Spodbujati hočemo kulturno dejavnost v občini, še posebej kvalitetnih skupin in posameznikov. Želimo ustanovitev manjših galerij. Ne želimo biti samo podeželje, zaledje Ljubljane, ampak v svojem kraju kulturo, ki nas bo bogatila, tudi soustvarjati;
- Želimo ponovno aktivirati objekte naše naravne in kulturne dediščine, da bodo služili ljudem, ne pa da propadajo zaradi nemarnega gospodarjenja z njimi. To so grad Podsmreka, graščina Selo, Taborska jama, staro jedro mesta Višnja Gora, dolina Krke, ostali program v Stični;
- Zahtevamo umik vojske (civilne zaščite) iz Pristave. Pristavo moramo kot atraktiven kraj ponovno vrniti ljudem;
- Urbanistična politika naj bo v cilju zaščite narave (zemljišč) in po meri ljudi, da bodo ljudje z veseljem živeli v urbanih okoljih;
- Smo proti nacionalni gradnji hitre železnice po dolini Temenice;
- V Ivančni Gorici bomo sprožili vprašanje Livarja, Avtoprevoza, bajerja Černevc, kanalizacije (komunalno vprašanje), urbanistično neurejenega naselja;
- V Šentvidu bomo sprožili vprašanja okoli onesnaževanja Zmaja in kamnoloma;
- Na Krki bomo zahtevali odgovor, od kod izvirajo težke kovine, ki so jih našli v reki. Poskrbeli bomo za sanacijo črnih odlagališč in skrbeli za čisto Krko;
- Asfaltiranje ceste in izboljšanje povezave Grosuplje—Dobrepolje;
- V občini zahtevamo »ministrstvo« za ekologijo.

Zeleni Slovenije — podružnica občine Grosuplje
Volite za nas in z nami!

Ivo Frbežar

Pogosto srečate človeka, ki je zadovoljen s svojim življenjem, človeka, ki pravi, da se mu uresničujejo tako rekoč vse pomembnejše želje in cilji? Verjetno ne. Pa vendar. Tudi taki ljudje živijo z nami, ob nas, morda v naši bližini — pa niti ne vemo zanje. Kdo bi si celo mislil, da je tak človek neprijeten, samozadovoljen in ohol. Kdor že pozna ali pa še bo spoznal Ivo Frbežarja, na kaj takega ne bo niti pomislil, ker pač ne bo imel vzroka za to.

Tudi za umetnike, vsaj nekatere, pravimo, da z njimi ni prijetno živeti, ker so boemi. Ivo Frbežar ni boem, čeprav je umetnik, vsaj ne boem v tistem smislu besede, kot jo poznamo. Sam sicer prizna, da ima srečo, ker ima pametno ženo, ki ga razume. Vendar ji ni treba razumeti njegovih posebnosti, ampak to, da je vedno zaposlen, da ima poleg nje in treh svojih fantov tudi druge ljubezni: ljubezen do slikarstva in ljubezen do literature, pisanja, ustvarjanja na obeh področjih (in še nekaj področjih, če le-ta obstojajo).

Po končani srednji šoli se je Ivo Frbežar želel vpisati na likovno akademijo, vendar mu prva leta to ni uspelo. Ker se stvarjem pri prvem spodleteljem poskusu ne odpove, se je vpisal na večerno šolo in prvo leto študiral pri Nikolaju Omerzi, drugo pa pri Savu Sovretu. Ko so ga na akademijo le sprejeli, je moral

kasneje prostor odstopiti študentom iz nerazvitih držav, za katere se je država obvezala, da jim bo omogočila študij.

V tem času je Ivo Frbežar že začel delati v propagandi v Saturnusu, kjer je lahko nekoliko potešil željo po likovnem ustvarjanju. V to obdobje sodi tudi čas, ko se je srečal s Stefanom Remicem — in začel pisati.

Njegova želja po literarnem ustvarjanju, ali bolje, njegovo literarno ustvarjanje ima neposreden vpliv tudi na ta del kulturnega življenja v občini in v Sloveniji. Na pobudo Ivo Frbežarja je bil namreč v Grosupljem ustanovljen Literarni klub, v katerem so se začeli zbirati ustvarjalci iz vse občine. Začeli so izdajati revijo Semenje, ki je pravzaprav neposredna predhodnica revije Res, za katero pošiljajo svoje prispevke ljubitelji — literati iz vse republike. Ves čas pa, to moramo povedati, z Ivom sodeluje tudi Peter Božič.

Ker v Grosupljem takrat, po ustanovitvi Literarnega kluba, ki je vsaj formalno delal v okviru občinske Zveze kulturnih organizacij, »literarnega življenja« niti za ustvarjalce niti za občane ni bilo, je bila ustanovljena zdaj že tradicionalna Literarna šola na Polzevem, pripravljeneje je bilo nekaj literarnih večerov... Delo Literarnega kluba je v občini »zbudilo« nekatere ljudi, ki bi

moral skrbeti za ta del kulturnega življenja, da so tudi po svoji strani popestrili literarno dogajanje v občini.

Ivo Frbežar je do zdaj izdal dve knjigi poezij. Prva je izšla v samozaložbi, druga, za katero pravi, da jo je »delal« štiri leta pa je izšla maja lani v založbi Emonica — in bila tako med bralci kot tudi med kritiki dobro sprejeta.

Del vsega ustvarjanja in snovanja pa je seveda stalno izobraževanje, ki pomeni Ivo velik del življenja. Čeprav ob delu in vsem ustvarjanju Ivo zdaj končuje četrti letnik Filozofske fakultete — primerjalno književnost, študij, ki po svoji zahtevnosti okupira celega človeka. »Morda ima le še grosupeljska knjižnica in kakšen občan tako bogato knjižnico, kot jo imam jaz — več kot 3000 knjig,« pravi Ivo. Tudi knjige so del stalnega izpopolnjevanja.

Ivo Frbežar še vedno dela kot propagandist, čeprav je pred časom zamenjal delovno organizacijo. Zdjaj dela v Nami, svojo službo opravlja 150-odstotno, pravi, in uspešno. Da je to res, potrjujejo štiri jugoslovanske nagrade za oblikovanje koledarjev. V organizaciji so se lotili tudi nekaterih novih propagandnih prijemov, ki uspešno napredujejo. Med njimi je prodaja prek TV zaslonu. Tudi to je Ivova ideja, oziroma njegovo delo, uspešno pripeljano do

izvedbe.

Kaj pa Ivo Frbežar kot občan in ne kot umetnik in ustvarjalec? Že ves čas je pravzaprav Grosupeljčan. Najprej je 20 let živel v Smarju-Sap, od leta 1972 pa živi v občinskem središču. Tu si je ustvaril tudi družino, o kateri pripoveduje s toliko toplino in ljubezni, ki je ne zmorejo vsi ljudje.

Zdjaj so doma trije sinovi — Žan, Miha in Vitor — Lucijan — in Ivo pravi, da so šele zdaj, ko so doma trije otroci, res prava družina. Najmlajši ima tri leta. Človek bi rekel, da je mali Vitor sonček družine, Žan in Miha pa sta že velika in oba pridna in uspešna fanta. Prvi je srednješolec, dijak drugega letnika v Stični, drugi pa sedmošolec, učenc grosupeljske osnovne šole. Družina ima za skupno življenje pravzaprav malo časa, vendar pa so tisti trenutki, ki jih preživijo skupaj, tako intenzivni, da praznine ni čuti.

In ker Ivo vse stvari počne s toliko žara, je zagotovo res, da se tudi družini posveti z vsem srcem, čeprav ima toliko drugih obveznosti. Vključevanje v sedanjih trenutkih pa ni obveznost, ampak želja. Vrenje, ki se zdaj dogaja v družbi, mi je izredno všeč. Kadar je del tega vrenja tudi tako poln človek, kot je Ivo Frbežar, iz vsega skupaj mora nastati nekaj dobrega.

